

Sygn.akt III AUa 416/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2012r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku,

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSA Władysława Prusator-Kałużna (spr.)

Sędziowie : SA Barbara Orechwa-Zawadzka

: SO del. Marek Szymanowski

Protokolant : Edyta Katarzyna Radziwońska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2012 r. w Białymstoku

sprawy z wniosku W. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności na rzecz likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek apelacji wnioskodawcy W. A.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie

IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 26 stycznia 2012 r. sygn. akt IV U 2970/11

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 416/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 10 listopada 2011 roku, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 roku, Nr 139, poz. 992 ze zm.) odmówił W. A. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z tego funduszu oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od dnia 1 marca 2002 roku do dnia 30 kwietnia 2004 roku w łącznej kwocie 9.828 złotych.

W. A. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się jej zmiany i umorzenia powyższych należności. Podniósł, że w 1999 roku utracił stałą pracę, następnie pobierał zasiłek dla bezrobotnych. W latach 2002-2005 utrzymywał się z prac dorywczych. Następnie w latach 2005-2009 był osadzony w zakładzie karnym. Po wyjściu na wolność przez 1 rok pracował i z uzyskiwanego wynagrodzenia potracono mu zadłużenie alimentacyjne. Aktualnie od dnia 3 listopada 2010 roku znowu odbywa karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 13 lutego 2013 roku. Wskazał, że w warunkach zakładu karnego nie istnieje możliwość płatnego zatrudnienia. Podniósł, iż po opuszczeniu jednostki penitencjarnej znajdzie się w trudnej sytuacji majątkowej.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu powyższego odwołania, wyrokiem z dnia 26 stycznia 2012 roku oddalił odwołanie. Sąd I instancji wskazał, iż na odwołującym ciążył obowiązek alimentacyjny względem jego dzieci K. oraz M., który realizował za niego fundusz alimentacyjny. Aktualne zadłużenie W. A. za okres od dnia 1 marca 2002 roku do dnia 30 kwietnia 2004 roku łącznie z 5% opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu wynosi 9.828 złotych. Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 19 lipca 2005 roku odmówiono odwołującemu rozłożenia w/w należności na raty, zaś kolejną decyzją w/w organu rentowego z dnia 11 września 2007 roku odmówiono umorzenia w/w należności. Zaskarżoną obecnie decyzją w/w organu rentowego z dnia 10 listopada 2011 roku ponownie odmówiono W. A. umorzenia należności. Sąd I instancji uznał, że odniesieniu do odwołującego nie zachodzą określone w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 roku, Nr 139, poz. 992 ze zm.) szczególne okoliczności, które przemawiałyby za umorzeniem zadłużenia. Aktualnie odwołujący odbywa karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na luty 2013 roku. W ocenie Sądu Okręgowego należy założyć, że W. A. po opuszczeniu zakładu karnego będzie w stanie znaleźć pracę i spłacać należności. Podkreślił, że jest on osobą zdolną do pracy, jego wiek oraz stan zdrowia nie stoją na przeszkodzie realnym możliwościom podjęcia zatrudnienia po odbyciu kary. Zdaniem Sądu I instancji również trudna sytuacja materialno-bytowa odwołującego nie jest okolicznością, o której mowa w art. 68 ust. 1 w/w ustawy. Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy jak w sentencji wyroku orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W. A. zaskarżył powyższy wyrok w całości, powtarzając argumentację zawartą w odwołaniu od zaskarżonej decyzji organu rentowego. Z treści apelacji wynikało, że domaga się zmiany zaskarżonego wyroku i umorzenia należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i prawnych oraz przez ich pryzmat słusznie wywiódł, iż w sytuacji W. A. nie zachodzą przesłanki umożliwiające umorzenie zaległości z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu według przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2006 roku, Nr 139, poz. 992 ze zm.).

Okolicznością bezsporną było to, że na odwołującym ciążył obowiązek alimentacyjny względem K. oraz M., który realizował za niego fundusz alimentacyjny. Aktualne zadłużenie odwołującego za okres od dnia 1 marca 2002 roku do dnia 30 kwietnia 2004 roku łącznie z 5 % opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu wynosi 9.828 złotych.

Stosownie do treści art. 68 ust. 1 w/w ustawy w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Sąd Apelacyjny podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 kwietnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 175/09 (OSAB 2009/2-3/84), iż zgodnie z art. 68 ust. 1 w/w ustawy tylko szczególnie uzasadnione sytuacje: to znaczy wyjątkowe, losowe, które ze względów zdrowotnych lub rodzinnych obciążają budżet zobowiązanego i nie pozwalają na uregulowanie zadłużenia, dają możliwość umorzenia należności z Funduszu Alimentacyjnego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji prawidłowo ocenił, że w sytuacji odwołującego nie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek związany z sytuacją zdrowotną lub rodzinną przemawiający za celowością umorzenia należności funduszu alimentacyjnego.

W. A. odbywa aktualnie karę pozbawienia wolności i aktualnie nie wykonuje pracy zarobkowej. Sąd II instancji podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż po opuszczeniu zakładu karnego winien on podjąć pracę zarobkową i spłacić zadłużenie względem funduszu alimentacyjnego. Słusznie Sąd I instancji podkreślił przy tym, iż odwołujący jest mężczyzną w sile wieku i stan jego zdrowia umożliwia mu podjęcie zatrudnienia. Również podnoszona przez niego okoliczność, że pochodzi on z terenu, na którym istnieje wysokie bezrobocie nie jest taką, o której mowa w art. 68 ust. 1 w/w ustawy. W. A. nie powinien z góry zakładać, że nie znajdzie zatrudnienia, skoro jeszcze nawet nie rozpoczął starań o znalezienie pracy. Nawet zaś w sytuacji, gdyby pojawiły się trudności w tym zakresie, winien on rozważyć możliwość przeprowadzki w miejsce, w którym znajdzie pracę umożliwiającą mu utrzymanie się oraz spłatę należności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak wyroku.

A.K.